

סגולה בזוקה

פעם אמר החתם סופר לבני ביתו בסעודת שבת (מתורגם מידיש):

הרבונו של עולם נתן לנו בהר סיני תורה שיש בה תרי"ג מצוות. ולפני שהולכים לקיים את התרי"ג מצוות, אתם צריכים לדעת, ילדים, שיש כאן 'חברה' שצריכים להתרחק ממנה. החברה הזאת היא היצר הרע.

עברו הרבה שנים וידעו כבר מי זה היצר הרע, והוא פשט רגל. הוא החליף את השם והתחיל לקרוא לעצמו "שטן".

עברו הרבה שנים ונודע שהוא השטן הוא היצר הרע. והוא עוד פעם פשט רגל, והתחיל לקרוא לעצמו: "העולם של היום". כשיהודי רוצה לעשות דבר טוב ונמנע בגלל "איך אפשר בעולם של ימינו", הרי זה ה'חברה' של היצר הרע.

(פני משה כפני חמה" על מרן החתם סופר זצ"ל / מפיהם, עמ' 177)

כמו כולם?!

"עם לבן גרתי ויהי לי שור וחמור", דרשו: "עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי".

ואמר הרב מברסק זצ"ל (בשם רבינער מגרמניה), איך באמת הצליח יעקב כך ש"עם לבן גרתי ותרי"ג מצוות שמרתי", מפני ש"יהי לי שור וחמור", שלבן הרשע נדמה בעיניו לא יותר משור וחמור!

וכי אם ישהה אדם ברפת ילמד מן הבהמות? ולכן לא השפיעו עליו מעשיו הרעים.

וסיים הרב זצ"ל, שאף על פי שאין זה פשט הפסוק, על כל פנים זוהי השקפה נכונה.

(רבי שלום שברון זצ"ל / לב שלום ח"א, עמ' רמד)

בגיל צעיר, כאשר ילדות מתלבשות בבגדים שאינם תואמים את כללי הצניעות, ואומרות: "אמא, גם החברה הטובה שלי הולכת בבגדים שכאלו, אז למה שרק אני אראה כמי שהולכת בבגדים מיושנים שאינם מתאימים לאופנה, וגם הבת דודה הולכת כך, וגם הדודה בעצמה..."

כך צריך להשיב להן: "בתי, וכי אם תראי את חברתך הטובה, או את בת דודתך, מחללות שבת או עוברות על איסורי טריפה רח"ל, גם אז תבואי ותאמרי: "אבל החברה הטובה שלי עושה כך?"!

(הרב זילברשטיין שליט"א / עלינו לשבח דברים א, עמ' תקנא)

עולם של קדושה

הרמב"ם פוסק, שדרך האדם להימשך בדעותיו ובמעשיו אחר רעיו וחבריו ולנהוג במנהג אנשי מדינתו, ועל כן עליו להתחבר לצדיקים תמיד כדי שילמד ממעשיהם, ואם נמצא במדינה שמנהגיה רעים ואין אנשיה הולכים בדרך ישרה - ילך למקום אחר, ואם אינו יכול - יצא למערות ולחוחים ולמדבריות.

שאל על כך האדמו"ר מסאטמר זצ"ל את רבנו החזון איש זצ"ל כיצד הוא גר בארץ ישראל, והלא כיום היא עונה להגדרה של מדינה שמנהגיה רעים. מדוע אין הוא בורח למדבר. אמר לו החזון איש: הישיבות הקדושות הן המדבריות של ימינו.

(הרב אליהו רוט זצ"ל / עקרונות בחינוך ילדים, עמ' רנז)

טבע האדם הוא שלכל אחד יש לו את ה"עולם" שלו, והוא העיקר, וכל הסובב את העולם שלו הוא דבר טפל וחוף לעיקר עולמו. ודרך משל ילדים קטנים שנמצאים בגן ילדים, חושבים שהעולם שלהם הוא הגן ילדים, וכל האנשים מחוץ לגן הילדים הם מחוץ לעולמם.

על כך כתב הרמב"ם (בהלכות דעות), שהאדם צריך לקבוע את "העולם שלו" בעולם של הצדיקים והחכמים, בעולם של ד' אמות של הלכה, בעולם של שעבוד לד' ולתורתו, עולם של "עין רואה", וכך לחנך את ביתו, וכל מה שחוף לעולם הנ"ל הוא חוף לעולמו ואין לו שייכות לזה.

(ערוך מתוך דברי מרן הגאון רבי ניסים קרליץ שליט"א / חוט שני: יום טוב וחול המועד, עמ' 39 - 40)

אם הבית הוא "בית המקדש", בית שמנותק מכל הסביבה, בית של ייחוד עם הקב"ה - או אז, כשהאישה אופה עוגה, היא אופה את "לחם הפנים"!

העוגה מיועדת לילד שלומד תורה... היא מעלה נרות במנורה... היא שולחת את יענקל'ה שלה ל"חדר", ומזכירה לעצמה, שמשה קיבל תורה מסיני, ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים...ומשם לגאונים, הראשונים ועד האחרונים, והנה התורה מגיעה עכשיו ליענקל'ה שלה!

היא נותנת בידו את פרוסת העוגה - את "לחם הפנים" שהיא אפתה, ואמרת לו: "לך ל"חדר" ללמוד תורה". זוהי התקשרות עם הר סיני - עם הקב"ה!

(הרב שמשון פינקוס זצ"ל / נפש חיה, עמ' רכא)

"הקו שלך" - מגוון שלוחות המכילות תוכן עשיר ומרתק לנשים, שיעורי השקפה והלכה וסיפורים על נשים גדולות, בעברית, באנגלית וביידיש. חייגי: 0722-722-344